

Junior kézilabda-vb: arany Debrecenben

A magyar női junior kézilabda-válogatott világraszóló sikert aratott Debrecenben. A csapat Norvégiát legyőzve megszerezte Magyarország első junior világ bajnoki aranyérmét.

A hajdúvárosban rendezték az U20-as vb-t, ahol a világ legjobb női kézilabdázói két héten keresztül négy csoportban mérték össze tudásukat. Akik az M4-en élőben követték a magyar női junior válogatott menetelését, szinte érezhették, hogy a Golovin Vlagyimir és a felnőtt válogatottal korábban olimpiai és Európa-bajnok Pigniczki Krisztina vezette együttest képtelenség megállítani. A lányok technikailag, taktikailag, erőnléti és ami nagyon fontos, mentális szempontból is az egész világ fölé nőttek. Akkor sem ijedtek meg, amikor az egyenes kieséses szakaszban a románok, a dél-koreaiak vagy a döntőben a norvégok vezettek: minden alkalommal olyan második fél-

Himnusz szívre tett kézzel. Az aranyérmes magyarok játék közben is szívvel-lélekkel harcoltak

időt produkáltak, hogy az ellenfelet állva hagyták.

A lányok bizonyították: képesek tudatos, okos, taktikus, koncentrált, pontos és fegyelmezett kézilabdát játszani – hibátlan teljesítménnyel, nyolc sikerrel. A szinte tökéletes mentális és fizikai felkészültség (a magyarok kiválóan bírták az általuk diktált gyors tem-

pót, a találkozók utolsó perceiben is) mellé hatalmas szív és akaraterő párosult.

„Lesz még Oslo Hajdúszoboszló!” – énekeltek a döntőbeli győzelem utáni mámoros ünneplés közben a magyar játékosok. Nem sokkal később pedig az elmaradhatatlan Az éjjel soha nem érhet véget című dal hangzott fel a debreceni Főnix Csarnokban. A siker után teljesen jogos és megérdemelt volt a mámoros ünneplés, elvégre a hazai női szakág az 1949-es nagypályás és az 1965-ös, teremben szerzett elsőség után nyert ismét aranyat vb-n.

„Egy edző mindig reménykedik benne, hogy véghez viszi a csodát, és az első edzésen már látom, ebből lehet valami. Mégsem indult könnyen a torna, a brazilok ellen nem ment jól a játék, de utána meccsről meccsre javultunk. Úgy is terveztük, hogy a végére érjük el a csúcsmódot” – nyilatkozta Golovin Vlagyimir szövetségi edző.

„Egy kis görcs azért volt bennük, de az első, ami eszembe jut, hogy a mérkőzések előtt az öltözőben milyen remek volt a hangulat. Az a szeretet, amit Debrecenről kaptunk, akkora erőt adott, hogy a lányok legyőzhetetlennek érezték magukat. A torna előtt úgy fogalmaztam, meglátjuk, melyik arcát mutatja a csapat: vagy nehézkösen, vagy szenzációsan fog játszani. Az utóbbi jött be” – tette hozzá az orosz-magyar kettős állampolgárságú szövetségi kapitány. És hogy mi volt a kulcsa a sikernek? „A lányok képesek voltak egymásért küzdeni, ezért nyertük meg minden meccsen a második félidőt. Ez nagyon sikeres generáció, a játékosok nemcsak ügyesek, de tökéletesen össze is passzolnak” – válaszolta a kérdésre Golovin.

A győzelem természetesen nagy felelősséggel is jár, ebből a keretből sokan a jövő zálogai lehetnek és alapemberei a következő idők

felnőtt válogatottjainak. Fontos, hogy a sportág irányítói és szereplői még jobban kihasználják a jelenlegi korosztályban rejlő lehetőségeket. Jó lenne a keretet lehetőleg egyben tartani, a lányoknak minél több NB I-es tapasztalatot szerezniük. És ahogy a mérkőzéseket a helyszínen megtekintő Kim Rasmussen, a felnőtt magyar női válogatottat irányító szövetségi kapitány fogalmazott: „a tehetség megvan, de a lányoknak most el kell határozniuk, hogy a későbbiekben hogyan akarják folytatni. Ha ugyanis továbbra is kézilabdázni szeretnének, akkor nagyon komolyan kell venniük az edzéseket, folyamatos testerősítéseket végezniük, mindez pedig rendkívül sok lemondással jár”.

A magyarok magabiztosan meneteltek a döntőig, a csoportkör nyitányán a brazilok ellen még szorosabb meccsen (27–24) nyertek, majd Portugália (33–20), Montenegró (27–17) és a csoportelsősről döntő mérkőzésen Norvégia (35–27) ellen is fölényesen diadalmaskodtak. A nyolcaddöntőben a lányok egy szorosabb első félidő után a második játékrészben hengerelve 14 góllal (31–17) verték Szlovéniát, majd 14–17-es első 30 percet követően 31–26-ra Romániát. Az elődöntőben Dél-Korea (30–25) sem jelentett problémát, így 2001 és 2003 után harmadszor jutottak a mieink a vb-döntőbe, igaz, eddig még nem tudunk nyerni (mindkét-szer az oroszok örülhettek).

A norvégok szintén megverték Braziliát (25–20), Montenegrót (31–20) és Portugáliát (34–22), a nyolcaddöntőben Izland (35–30), a negyeddöntőbe hosszabbítás után Franciaország (27–26), az elődöntőben pedig Oroszország (30–23) ellen nyertek. Nekik is ez a harmadik döntőjük, 2005-ben kaptak az oroszoktól, 2010-ben megverték őket.

SOMOGYI BOTOND

Újabb superkupa Kolozsváron

A Román Superkupa elhódításával kezdte az idényt a kolozsvári CFR. A szombat esti mérkőzésen a fellegrvári alakulat egy erős, harcias és fizikailag nagyon jól felkészített csapat benyomását kellette, amely tudja, hogy mit akar. Ezt nemcsak a mérkőzést figyelemmel kísérők láthatták, de a meccset közvetítő szakemberek is azonnal észrevették. A kolozsvári csapat élén először mutatkozott be hivatalos mérkőzésen Edi Iordănescu vezetőedző. Aki nemcsak élete első tróféáját emelhette a kilencven perc után a magasba, hanem gavallérságáról is bizonyítást tett. „Dan Petrescut tisztelem és értékelem. Hasonlóan a múltját is, amely nagyon kötődik édesapámhoz, aki őt sokat segítette a Steuánál, gyermekkorom kedvenc klubjánál. Édesapám ötleteit és elveit is magáévá tette akkor, most sikeres edző. Nem szeretném viszont azt, hogy a CFR-nél köztünk

párhuzamot vonjanak. Arra töreksem, hogy a csapat támadóbb futballt játsszon, többet legyen a labda a földön. Főleg, hogy a védelmet nagyon jól összerakta, a csapat kevés gólt kap. Ez persze nem azt jelenti, hogy ő rossz munkát végzett, hiszen megnyerte a bajnokságot, ez magáért beszél. Én egy bajnok csapathoz jöttem, és úgy nyertem superkupát, hogy a csapat alapjait az elődöntő tette le” – nyilatkozta a mérkőzés lefújását követően Anghel Iordănescu fia.

A kolozsvári együttes különben az elmúlt évtized legjobb csapata, hiszen 2008-tól kezdődően eddig négy bajnokságot, a szombati-val együtt négy superkupát és három román kupát nyert. Az újabb trófea nemcsak a csapatnak jelentett sokat, amely így önbizalommal várja az újabb idényt és a Bajnokok Ligájának selejtezőit, hanem az együtteshez tavaly visszatért Juan Emmanuel Culiónak is.

A 34 éves argentin középpályás az egyetlen külföldi játékos, aki Romániában három superkupával büszkélkedhet: „nagyon örövendek, hogy nyertünk. Az első félidőben jobb volt a Craiova, ám a második játékrészben már mi voltunk az erősebbek. Nagyon boldog vagyok, hogy három superkupát nyertem. Kolozsvár számomra a család, történelmet írtam a klubbal”.

Harmadik superkupáját gyűjtötte be a mérkőzés legjobbjának választott Ciprian Deac is. A 32 éves játékos szerint a csapat ahhoz képest, hogy edzőtáborból érkezett Craiovára, nagyon jól játszott. Deac újságírói kérdésre udvariasan válaszolva azt nyilatkozta, hogy a hét végén kezdődő új szezonban a Craiova a bajnoki címért is versenyben van. A kolozsvári csapat játékát látva remélhetőleg nem sok sikerrel.

S. B.

A fellegrvári csapat a negyedik superkupáját ünnepelhette

FOTÓ: DIGISPORT.RO